Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У 948/17
06.11.2019. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, мр Николе Китаровића и Зорице Китановић, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа за производњу, трговину и услуге "А.А." д.о.о. ..., ..., ..., чији је пуномоћник Живан Јеремић, адвокат из Крагујевца, Кумановска бб, поднетој против Градског већа града Београда, ради поништаја решења број: 434-867/16-ГВ од 23.11.2016. године, у предмету комуналне таксе, у нејавној седници већа одржаној дана 06.11.2019. године донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за финансије Градске управе града Београда - Управе јавних прихода града Београда, Сектора јавних прихода за подручја градских општина, Одељење Младеновац, број: I-02-434-1F/27/2015-070 од 26.11.2015. године, којим је тужиоцу утврђена комунална такса за 2015. годину за истицање фирме на пословном простору у Београду, ... (...), ул. ... бр. ..., 1. група делатности велико правно лице, зона - 6, коцкање и клађење (R9200), за период од 05.02.2015. до 31.12.2015. године, у износу од 169.989,38 динара (став 1. диспозитива); утврђени износ локалне комуналне таксе за период од 05.02.2015. до 28.02.2015. године износи 13.420,00 динара (став 2. диспозитива); месечни износ локалне комуналне таксе за период 01.03.2015. до 31.12.2015. године износи 15.656,92 динара (став 3. диспозитива); утврђени месечни износ локалне комуналне таксе обвезник је дужан да плаћа месечно, до 15. у месецу за претходни месец (став 4. диспозитива); доспеле, а неизмерене

обавезе обвезник је дужан да уплати у року од 15 дана од дана достављања овог решења (став 5. диспозитива); локална комунална такса - комунална такса за истицање фирме на пословном простору, уплаћује се на дати рачун (став 6. диспозитива); на износ утврђене обавезе и аконтација који нису плаћени у прописаном року обрачунава се и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена применом простог интересног рачуна од сто (став 7. диспозитива); уколико обвезник доспеле, а неизмирене обавезе не плати у прописаном року наплата ће се извршити принудним путем (став 8. диспозитива); трошкови принудне наплате падају на терет обвезника (став 9. диспозитива); до доношења решења за 2016. годину, обвезник је дужан да плаћа месечни износ аконтације локалне комуналне таксе у висини која одговара утврђеном месечном износу локалне комуналне таксе из претходног периода (став 10. диспозитива); жалба не одлаже извршење решења (став 11. диспозитива).

Тужбом поднетом Управном суду дана 20.01.2017. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Истакао је да се тужени орган, уместо да на потпун и правилан начин примени одредбу члана 15а Закона о финансирању локалне самоуправе, селективно позива на одредбе чл. 12. и 15. истог закона, а уз то наводи да је порески обвезник правно лице које је извршило пререгистрацију у АПР из делатности коцкање и клађење у нову шифру делатности трговина на велико, те да не остварује право на корекцију комуналне таксе. Сматра да се тиме занемарује принудна законска одредба која је на јасан начин дефинисала правило наплате фирмарине. Навео је да је неспорно утврђено да тужилац није био регистрован за делатност коцке и клађења у периоду за који му се утврђује таксена обавеза, да спада у категорију малих правних лица, да је његов годишњи промет мањи од 50 милиона динара, из чега произлази да није обвезник плаћања таксене обавезе, због чега је непотребно утврђивати услове за корекцију комуналне таксе, када иста не може бити утврђена. Са изнетих разлога предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи а туженог обавеже да тужиоцу накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 30.000,00 динара и таксе на тужбу и одлуку по одмерењу суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор, без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према стању у списима предмета и разлозима образложења оспореног

решења, тужиоцу је првостепеним решењем утврђена комунална такса за истицање фирме на пословном простору у Београду, ... (...), ул. ... бр. ..., 1. група делатности велико правно лице, зона - 6, коцкање и клађење (R9200), за период од 05.02.2015. до 31.12.2015. године у износу од 169.989,38 динара, на основу података којима је располагало надлежно одељење Управе јавних прихода града Београда, а који су од значаја за утврђивање обавезе према Одлуци о локалним комуналним таксама на територији града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 50/14 ... 29/15) и с позивом на одредбе чл. 12, 13, 15, 15а и 15б Закона о финансирању локалне самоуправе, као и одредбе чл. 3-5. и 7. наведене одлуке. Дана 15.01.2016. године, а поводом изјављене жалбе, у службеним просторијама првостепеног органа сачињен је записник без учешћа странке којим је, између осталог, констатовано да је неспорна чињеница да је тужилац, евидентиран као мало правно лице, разврстан у смислу Закона о рачуноводству и ревизији, али је због претежне делатности шифра 9200 - коцкање и клађење, казина, коцкарница, кладионица, бинго сала и пружање коцкарских услуга, применом тачке 4. став 2. тар.број 1. Одлуке о локалним комуналним таксама на територији града Београда сврстан у групу обвезника који плаћају таксу у износу прописаном у табели за велика правна лица, зависно од зоне у оквиру прве групе делатности, као и да је тужилац након извршеног уписа промене пословног имена и седишта код АПР бр. БД 7900/2015. од 05.02.2015. године, првостепеном органу уредно поднео пореску пријаву бр. I-02-434-7/7-2015-05 дана 23.02.2015. године, са унетом шифром делатности 9200 - коцкање и клађење. Констатовано је и да првостепени орган није обавештен о спречености тужиоца у приређивању игара на срећу, како би се та чињеница у поступку контроле могла констатовати, те да се после доношења првостепеног решења ни на који начин не може утврдити да ли су се приређивале игре на срећу или нису. Имајући у виду садржину записника, тужени је нашао да је неоснован навод жалбе да се тужилац не бави приређивањем игара на срећу за које је задужен комуналном таксом, па је налазећи да је у првостепеном поступку неспорно утврђено да је тужилац обвезник плаћања локалне комуналне таксе, да су у спроведеном управном поступку потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице за решавање ове управне ствари и на тако утврђено чињенично стање правилно примењене законске одредбе, применом одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској адинистрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02 ... 15/16), одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 12. Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС", бр. 62/06 ... 125/14) прописано је да обвезник локалне комуналне таксе јесте корисник права, предмета и услуга за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе.

Одредбом члана 15. став 1. тачка 1) истог закона прописано је да се локалне комуналне таксе могу уводити за истицање фирме на пословном простору.

Према одредбама члана 16. став 1. истог закона фирма, у смислу овог

закона, јесте сваки истакнути назив или име које упућује на то да правно или физичко лице обавља одређену делатност.

Одредбом члана 1. Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Београда („Службени лист града Београда,” бр. 50/14 ... 29/15) прописане су локалне комуналне таксе које плаћају правна и физичка и лица за коришћење права, предмета и услуга на територији града Београда и утврђују висина, олакшице, рокови и начин плаћања. Одредбом члана 5. исте одлуке прописано је да се на територији града Београда комунална такса плаћа у различитој висини зависно од врсте делатности, површине и техничко-употребних карактеристика објеката и величине правног лица, у смислу закона којим се уређује рачуноводство, и по деловима територије, односно у зонама у којима се налазе објекти, предмети или врше услуге за које се плаћају таксе. Зоне и границе зона утврђене су посебном одлуком Скупштине града.

Према Одлуци о одређивању зона на територији града Београда („Службени лист града Београда” бр. 55/13 и 87/14), улица Краља Петра Првог број 207, Младеновац, налази се у шестој зони.

Тарифним бројем 1. тачка 4) Таксене тарифе, која је саставни део Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Београда, прописано је да правна лица која су према закону којим се уређује рачуноводство разврстана у велика, средња, мала и микро правна лица и предузетници, осим правних лица и предузетника из тачке 3. овог тарифног броја, плаћају таксу у годишњем износу, зависно од групе делатности и зоне, те да за шесту зону износи 187.883,00 динара.

Имајући у виду утврђено чињенично и правно стање ове управне ствари, по оцени суда, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа од 26.11.2015. године, будући да је у поступку који је претходио његовом доношењу правилно утврђено да је тужилац евидентиран као мало правно лице, разврстано у смислу Закона о рачуноводству и ревизији, али је због претежне делатности по шифри 9200 - коцкање и клађење, казина, коцкарница, кладионица, бинго сала и пружања коцкарских услуга, сврстан у групу обвезника који плаћају таксу у износу прописаном у табели за велика правна лица, у предметном пословном објекту који се налази у шестој зони, а што тужилац не спори у пријави за утврђивање локалне комуналне таксе као ни у тужби.

Суд је оценујући наводе тужбе којима се указује да тужилац није био регистрован за делатност коцке и клађења у периоду за који му се утврђује таксена обавеза, да спада у категорију малих правних лица, да је његов годишњи промет мањи од 50 милиона динара, из чега произлази да није обвезник плаћања таксене обавезе, нашао да су без утицаја, будући да је, како то правилно констатује и тужени орган, тужиоцу такса утврђена према шифри делатности, али је класификација извршена према врсти делатности.

Суд је имао у виду и остале наводе тужбе, али налази да су исти код напред утврђеног чињеничног стања без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи, да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чл. 66 и 67. Закона о управним споровима у вези чл. 150 и 153 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11 ... 87/18), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74 Закона о управним споровима, и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.11.2019. године, 7 У 948/17

Записничар
Крстина Јовановић, с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ